

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 96 Stemmer. — 3 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Den følgende Sag var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Udskrivning af en Krigskonjunkturskat m. v. for Skatteaaret 1943—44 samt om bunden Opsparing.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1901).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jens Thomsen: Det foreliggende Forslag svarer ikke til sit Navn, og det svarer heller ikke til de Forhaandsoplysninger, som Pressen har givet Skatteyderne. Ene af alle Blade har „Jyllandsposten“ maaske gennemskuet Forslagets samfundsskadelige Virkninger. Der findes nogle faa Skatteydere, som uden almindelig forretningsmæssig Risiko har haft Millionindtægter, og det er den Slags let tjente Indtægter, som burde rammes, hvis Lovforslaget skulde svare til sit Navn. Det er den almindelige Opfattelse blandt Skatteyderne, at Forslagets Hensigt alene er at særbeskatte de Indtægter, som almindelige Mennesker med et sundt Omdømme betragter som Krigskonjunkturindtægter. Forhandlingen her i Tinget ved Forslagets anden Behandling i Gaar afslørede imidlertid Offentlighedens Fejltagelse angaaende Forslagets principielle Hensigt. Det, der ønskes gennemført, er ikke en Krigskonjunkturbeskatning, men en kamoufleret Merindkomstskat, som fritager visse Skatteydere for den urimelige og ublu Beskatning. Det er en Slags Straffelov for de Skatteydere, som havde mindre Indtægter i Sammenligningsaarene.

Enhver Lov bør være saadan, at almindelige Mennesker forstaaer den. Enhver Skattelov bør affattes saaledes, at den rammer alle Skatteyderne ligeligt, og saaledes at almindelige Skatteydere selv kan kontrollere Skatteberegningen, men det

foreliggende Lovforslag opfylder ingen af disse Betingelser, og en Rigsdagsmand eller Minister kan ikke give en fornuftig Forklaring til de enkelte Skatteydere; Spørgsmaal kan kun afgøres ved Embedsmændenes tilfældige Skøn. I Betænkningen har den højtærede Finansminister fremdraget forskellige Eksempler for tilsyneladende at give Oplysning om, hvilke Indtægter der falder ind under Forslaget, og hvilke der skal fritages. Den højtærede Minister har nævnt Tantiemeindtægter, men Bemærkningerne om disse Indtægter er saa uklare, at man ikke kan forstaa, om de skal falde ind under Beskatningen eller de skal fritages. Jeg gik ud fra, at Fejlen laa i min Opfattelsesevne og rettede derfor et Spørgsmaal angaaende dette Forhold til Forslagets Fader, den højtærede Finansminister, men denne kunde ikke give et Svar, som viste Meningen med hans egen Vejledning, hvortil Embedsmændene skal støtte sig for at træffe den endelige Afgørelse gennem deres Skøn.

Finansministerens Udtalelse til mig om hans egen oplysende Vejledning lød saadan: Spørgsmaalet kan hverken besvares med ja eller nej! Naar selveste Finansministeren ikke kan svare paa, hvordan hans egen Vejledning skal forstaaes, kan man ikke forlange, at almindelige Mennesker skal forstaa Meningen, og naar man betænker, at denne Vejledning skal danne Grundlaget for Embedsmændenes Skønsafgørelser i store og vigtige Spørgsmaal, kan man vel begribe, at Forvirringen og Uklarheden i Virkeligheden er ved at være fuldkommen. Jeg forstaaer Stillingen saadan — og jeg vil spørge Finansministeren, om min Opfattelse er rigtig —, at de Skatteydere, der havde Tantiemeindtægterne i Sammenligningsaarene, ikke falder ind under Krigskonjunkturbeskatningen, og at der skal aabnes en Mulighed for at fritage eventuelle Forhøjelser af Tantiemeindtægterne og for ogsaa at fritage de Skatteydere, der har faaet de store Tantiemeindtægter senere end Sammenligningsaarene, alt sammen for at skabe Mulighed for at dække Højfinansens Venner; det er nemlig dem, der er Indehavere af de mange urimeligt store Tantiemeindtægter. I mange Tilfælde dækker disse Indtægter ikke en Arbejdsindsats af Tantiememodtageren, som blot nyder Frugten af andres Arbejde, og derfor er det sagligt set urigtigt at fritage disse Mennesker for tunge Skattebyrder. Da en afdød aget, dygtig Politiker for mange Aar siden blev Bestyrelsesmedlem i Store Nordiske med en Tantiemeløn paa